

This file has been cleaned of potential threats.

If you confirm that the file is coming from a trusted source, you can send the following SHA-256 hash value to your admin for the original file.

a08ee8203d97c23725b3964d84eb2c0d7547316af5a79fa1777eb9627e08520b

To view the reconstructed contents, please SCROLL DOWN to next page.

ارتباط صنعت و دانشگاه - تعداد فیش : 27 ، تعداد مقاله : 1

بیانات در دیدار اساتید دانشگاهها 1393/04/11

از لحاظ کوتاه‌مدت هم اعتقاد بنده این است - یعنی این اعتقاد ناشی از کاری است که کارشناس‌ها و صاحب‌نظرها کرده‌اند - که تحریم‌ها هم - که امروز مسئله‌ی تحریم‌ها یکی از مسائلی است که در ذهن‌ها مطرح است - با پیشرفت علم بی‌اثر می‌شود. با نگاه کوتاه‌مدت و میان‌مدت هم که نگاه کنیم - با قطع نظر از آن آینده‌ی طولانی و بلندمدت - اگر کشور می‌خواهد تحریم‌ها که امروز ابزاری است در دست دشمنان ما برای تحقیر ملت - از تحریم برای فشار آوردن روی آبروی ملی، غیر از فشارهای عملی که مربوط به زندگی است استفاده می‌کنند و تحقیر میکنند؛ اینکه ما از گذشته، در این چند سال مدام تکرار می‌کردیم که روی مسئله‌ی تحریم‌ها خیلی تکیه نکنید، به‌خاطر این است - [بی‌اثر شود]، با نگاه علمی به مسائل کشور، و توجه به علم، و پیوند دادن علم و صنعت و کشاورزی - که توضیحات آقایان محترم را در این زمینه‌ها شنیدید - تحریم‌ها بی‌اثر خواهد شد. و ما در این زمینه‌ها میدان کار برایمان باز است و میتوانیم کار کنیم؛ شرکت‌های دانش‌بنیان یکی از اساسی‌ترین کارها در مقوله‌ی همین اقتصاد مقاومتی است که مطرح شده و درباره‌ی آن بحث شده است و مورد تأیید و تصدیق همه‌ی اطراف مسائل کشور قرار گرفته است.

البته در تشخیص شرکت‌های دانش‌بنیان دقت بشود، یعنی شاخص‌ها و مشخصه‌ها [معین بشود] و شرکت دانش‌بنیان استانداردسازی بشود؛ این‌جور نباشد که به اسم شرکت دانش‌بنیان کسانی بیایند و همین کارهایی را که در برخی از عرصه‌های دیگر معمول است - دلالی و مانند اینها - در [اینجا] پیش ببرند. به معنای واقعی کلمه، شرکت دانش‌بنیان [باشد]؛ این را باید یکی از محورهای اساسی قرار داد.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاهها 1393/04/11

من خواهش میکنم از مسئولان وزارتخانه‌های مربوط، و از مسئولان دولتی ذی‌ربط که مرتبط با مسائل علم و دانشگاه و صنعت هستند، مسئله‌ی پیشرفت علمی و ارتباط علم با فناوری در کشور را جدی بگیرند؛ یعنی نسبت به این مسئله واقعاً هیچ کوتاهی صورت نگیرد. این مسئله، مسئله‌ی اساسی ما است؛ یکی از اصلی‌ترین، اساسی‌ترین و فوری‌ترین مسائل ما است.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاهها 1393/04/11

در کار علمی و فعالیت علمی بحمدالله حرکت شروع شده است؛ یک نکته‌ی اساسی در فعالیت‌های علمی این است که فعالیت علمی کشور، ناظر به نیازهای کشور باشد که این به‌طور کامل امروز تأمین‌شده نیست. همان‌طور که دوستان اشاره کردند، مقالات علمی نمایه‌شده‌ی کشور ما امروز مشتری دارد، یعنی مشتری کار علمی در دنیا فراوان است؛ ولی خوب، این کافی نیست. بله، [اینکه] شما مقاله‌ای تهیه کنید و مرجع واقع بشود، و به آن ارجاع داده بشود، مایه‌ی افتخار است، چیز خوبی است، برای کشور هم خیلی خوب است و نشانه‌ی پیشرفت علمی کشور است؛ اما از این مهم‌تر این است که آنچه شما در زمینه‌ی مسائل علمی کار میکنید، ناظر باشد به نیازهای کشور. خوب، امروز ملاحظه کردید، در مورد مسائل مربوط به صنعت، مربوط به کشاورزی، مربوط به مدیریت بحران، مربوط به مسائل گوناگون کشور، مطالبی را صاحب‌نظران ابراز کردند، نیازهایی را گفتند، کمبودها و ضعفهایی را که وجود دارد مطرح کردند؛ خوب میتواند تحقیق علمی، پژوهش علمی، مقاله‌ی علمی، برای تأمین این نیازها تهیه بشود و ناظر به رفع این نیازها باشد.

بیانات در دیدار شرکت‌کنندگان در هفتمین همایش ملی نخبگان جوان 1392/07/17

نکته‌ای که من از اول روی آن تکیه کردم و هنوز هم به‌طور کامل تحقق پیدا نکرده، مسئله‌ی پیوند علم و صنعت، دانشگاه و صنعت، مراکز تحقیقی و صنعت است؛ که خوب البته الان چند سال است که من میبینم این در زبان دانشجویان و نخبه‌ها و مسئولین هم می‌چرخد. این نکته‌ی بسیار مهمی است. ما یک مجموعه‌ی علمی داریم اینجا، یک مجموعه‌ی صنعتی داریم اینجا؛ صنعتی‌های ما تشنه‌ی دست یافتن به پیشرفتهای علمی و تحقیقات دانشگاه‌ها و مراکز علمی ما هستند؛ دستگاه‌های علمی ما هم برای اینکه مثل این چشمه‌های جوشان، جوشش آنها ادامه پیدا کند و جریان پیدا کند، احتیاج به بازار مصرف‌کننده‌ی علم خودشان دارند؛ بین اینها رابطه‌ی منطقی و کامل وجود ندارد. اگر ما بتوانیم این رابطه‌ی صنعت و دانشگاه را، صنعت و مراکز تحقیق را، یا به معنای عام، صنعت و علم را به‌صورت کامل برگزار کنیم، نتیجه به این صورت خواهد بود که هم دستگاه‌های صنعتی ما رشد پیدا خواهند کرد - در حل مسائل خودشان مراجعه‌ی به دانشگاه‌ها خواهند کرد، مسائل خودشان را حل خواهند کرد و از پیشرفتهای علمی آنها در کار صنعتی خودشان استفاده خواهند کرد - هم دانشگاه‌های ما جریان پیدا خواهند کرد؛ مثل سدی که به‌وجود آمده، اما شبکه‌های آبیاری نداشته باشد؛ خوب، این سد فایده‌ای ندارد. نیمی از کار سد این است که ما دیواره درست کنیم و آب پشت آن جمع کنیم، نیم عمده این است که ما شبکه‌های آبیاری به‌وجود بیاوریم تا آب این سد بتواند به نقاط مورد نیاز و به نقاط تشنه و زمینهای تشنه برسد؛ این باید انجام بگیرد. البته، هم شرکتها و کارخانه‌ها بایستی بیش از گذشته به مراکز علمی رجوع کنند، هم مراکز علمی باید خودشان را بیش از گذشته آماده کنند. باید هر سال شاهد صدها پروژه‌ی تحقیقاتی سفارش شده - البته سفارش‌های داخلی - در دانشگاه‌ها و مراکز علمی باشیم. امروز هم یکی از نقاطی که به نظر من خیلی نقطه‌ی ضعف است - خیلی از جوانها و اساتید و مانند اینها هم گاهی میگویند - کار علمی به دنبال سفارش خارجی [است]، کاری نیست که کشور به آن احتیاج دارد؛ نمیخواهم من به‌طور کلی منع کنم، اما اینکه شما اینجا بنشینید کار علمی و تحقیقاتی بکنید برای نیازی که فلان دستگاه علمی دنیا یا فناوری دنیا پیدا کرده و با قیمت ارزان این را از شما میگیرد، این هنر نیست؛ باید نگاه کنید ببینید نیاز داخلی چیست، این کار تحقیقاتی شما - بخصوص در مقطع دکتری و مقاطع بالا - به درد کجای کشور میخورد، کدام خلأ را در داخل کشور پر میکند.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیأت دولت 1392/06/06

ما باید بتوانیم در زمینه‌ی علم، اولاً نگذاریم حرکت پرشتابی که امروز وجود دارد، مطلقاً کند بشود، بخصوص دولت باید به آن اهتمام بکند. عرض کردم این جزو دو اولویت اولی برنامه‌های کشور است؛ یعنی به‌طور ویژه روی مسئله‌ی پیشرفت علم باید کار بشود. البته مسئول درجه‌ی یک برای پیشرفت علم، دو وزارت علوم و بهداشت‌درمان هستند؛ لکن وزارت‌های صنعتی، وزارت کشاورزی، وزارت‌های حتی خدماتی، اینها همه‌شان میتوانند در این زمینه کمک بکنند و باید کمک بکنند؛ یعنی واقعاً همکاری بین دانشگاه‌ها و بین مراکز علمی و تحقیقاتی و دستگاه‌های خدماتی ما - مثل همین وزارت صنعت، وزارت راه، وزارت نفت، وزارت کشاورزی، این وزارت‌های گوناگونی که با مسائل فنی سروکار دارند - [لازم است]؛ اینها میتوانند واقعاً مثل یک مکنده‌ای عمل بکنند و از درون مراکز تحقیقاتی و علمی، آن شیرهی علم را بکشند و آن دستگاه را وادار به کار و تحرک بکنند. البته اینکه عرض کردم، دو نکته است در مورد این مسائل علمی: یکی تکمیل زنجیره‌ی علم و فناوری است؛ یعنی این زنجیره‌ی از ایده و فکر و سپس علم و سپس فناوری و سپس تولید و سپس بازار را ما باید تکمیل بکنیم، والا اگر چنانچه ما کار تحقیقاتی را کردیم، به فناوری هم رسیدیم، اما مثلاً تولید انبوه نشد، یا بازار برای پیش‌بینی نشد، این ضربه خواهد خورد؛ همه‌ی اینها بایستی مورد توجه قرار بگیرد و این زنجیره‌ی کار علمی، تا تولید و بازار بایستی دنبال بشود؛ یعنی نگاه‌ها باید روی مجموع این زنجیره باشد؛ این یک نکته است. نکته‌ی بعدی هم شرکت‌های دانش‌بنیان؛ خوشبختانه امروز شرکت‌های دانش‌بنیان با تعداد خوبی، بالایی تشکیل شده و وجود دارد، هرچه میتواند باید بروید سراغ شرکت‌های دانش‌بنیان.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاهها 1392/05/15

ما در دوران دفاع مقدس مشکلات فراوانی داشتیم، خلأهای بیش‌شماری داشتیم، این خلأها پر نمیشد؛ بتدریج دانشگاه‌ها وارد میدان شدند و بسیاری از این خلأها که ما فکر

نمیکردیم يك وقتی بتوانیم اینها را پر کنیم، به وسیلهی همت دانشگاهها و همت اساتید ما و جوانان ما و دانشمندان ما پر شد. ما در زمینه‌های اقتصادی، در زمینه‌های فرهنگی، در زمینه‌های سیاسی، در زمینه‌های مدیریتی میتوانیم این خلأهایی را که وجود دارد، پر کنیم؛ دانشگاهها میتوانند موضوعات پژوهشی را در دستور کار قرار دهند و این خلأها را پر کنند. بنابراین یکی از معیارها و ضابطه‌ها باید این باشد که کار علمی در خدمت نیازهای کشور قرار بگیرد. اصرار بر گره‌خوردن تحقیقات دانشگاهی با صنعت و تجارت؛ این حرفی است که ما ده دوازده سال آن را تکرار کردیم، به دولتها هم گفتیم، به دانشگاهها هم گفتیم؛ البته تا حدود زیادی هم تحقق پیدا کرده، اما به طور کامل نه. این موضوع، هم برای دانشگاهها مفید است، هم برای صنعت ما، و همچنین برای تجارت ما، و همچنین برای کشاورزی ما.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاهها 1391/05/22

مسئلهی برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری بر روی پژوهش، بر روی کارهای اساسی و بنیانی، چه در علوم انسانی، چه در علوم تجربی، که تعدادی از دوستان روی آنها تکیه کردند، جزو دغدغه‌های ماست و باید حتماً انجام بگیرد. مسئلهی ارتباط صنعت و دانشگاه جزو توصیه‌های ماست؛ نکات خوبی در این زمینه بیان شد؛ معلوم شد کارهای خوبی هم انجام گرفته؛ این تشکیل گروه صنایع عمده، تبیین ارزش کار - بما هو کار - که بعضی از دوستان بیان کردند، پیشنهاد کردند، نکات لازمی است. از جملهی مطالبی که گفته شد، مسئلهی مقاله‌های علمی است، مسئلهی مرجعیت I.S.I است؛ که این هم جزو حرفهای ماست، جزو دغدغه‌های ماست؛ حتماً باید مدیران و برنامه‌ریزان و طراحان اصلی مسائل علمی کشور بنشینند روی این مسئله فکر کنند و راههای درست را - که بعضی از آنها گفته شد - پیدا کنند. لزوم طرحهای اجرایی برای ایده‌های عالی، از جملهی چیزهایی است که بنده رویش تکیه میکنم. آنچه که گفته شد، ایده‌های بسیار خوبی بود؛ اما اینها غالباً نیاز دارد به ارائهی طرحهای اجرایی. یکی از کارهایی که باید در دانشگاهها انجام بگیرد، همین است. حالا مثلاً فرض بفرمائید «اقتصاد اخلاقی» که یکی از دوستان اینجا بیان کردند؛ خیلی خوب، این فکر بسیار خوبی است، ایده‌های بسیار درستی است؛ راهکار اجرایی‌اش چیست؟ یا مثلاً در همین زمینهی ارتباط دانشگاه و صنعت که دربارهی آن در طول این سالها بحثهای متعددی شده و خوشبختانه راهکارهایی هم در این مورد بالخصوص در پیش گرفته شده، ولی در عین حال نقصهایی وجود دارد؛ خوب، برای رفع این نقصها راهکارهای اجرایی چیست؟ این از جملهی نیازهای ماست. من خواهش میکنم در این زمینه اساتید محترم و صاحبان فکر و اندیشه کار کنند.

بیانات در دیدار جمعی از نخبگان و برگزیدگان علمی 1390/07/13

یک نکتهی دیگر، مسئلهی ارتباط صنعت و دانشگاه است، که یک مسئلهی قدیمی است. البته پانزده شانزده سال پیش - حالا خوب است تاریخچه‌اش را نگویم - این مسئله مطرح و دنبال شد و بالاخره به صورت یک فکر رائج درآمد که همه مایلند، خوب، ما این کار را چگونه تحقق ببخشیم؟ صنایع ما اگر بخواهند از رقابتهای بازار عقب نمانند، به پیشرفت علمی و نوآوری احتیاج دارند. این نوآوری، زمینه‌اش در دانشگاههای ما، پژوهشکده‌های ما، پژوهشگاههای ما کاملاً فراهم است. این پژوهشگاههایی که چند بار توصیه شد که در کنار دانشگاهها و وابستهی به دانشگاهها به وجود بیاید، میتواند یک بخشی را در اختیار صنایع بگذارد که آنها در این پژوهشگاهها شرکت کنند و از ناحیهی آنها نیازهای خودشان را برطرف کنند. این کاری است که هماهنگی‌اش در همین بخش دولتی میسر است. باید بنشینند برای این کار برنامه‌ریزی کنند؛ هم برای صنعت خوب است، هم برای دانشگاه خوب است. دانشگاه وقتی ناظر به نیاز جامعه و نیاز بازار و بازار کار بود، طبعاً جهت خودش را پیدا میکند؛ شور و نشاط بیشتری هم پیدا میکند؛ البته برای دانشگاهها درآمدزا هم هست. صنعت هم وقتی متکی بود به نگاه نو و فکر نو و تولید علم و فناوری - که این در دانشگاهها تحقق پیدا میکند - طبعاً پیشرفت پیدا میکند. ما به این نیازمندیم؛ این هم بایستی حتماً انجام بگیرد.

بیانات در بازدید از توانمندی‌های صنعت خودروسازی 1389/01/09

این مسئلهی پیوند با دانشگاه را هم که یکی از آقایان اشاره کردند، بسیار مهم است؛ بسیار مهم است. من چندین سال است که به دانشگاهها، به دستگاههای دولتی این سفارش را میکنم که بین صنعت و بین دانشگاه یک ارتباط مستحکمی برقرار بشود. احتیاج داریم ما به اینکه در دانشگاه کانونهای دانشی، مخصوص بخش صنعت و بخشهای گوناگون صنعت، مثلاً مخصوص بخش خودرو به وجود بیاید که پشتیبانی کنند.

بیانات در دیدار دانشجویان و نخبگان علمی 1388/06/04

آنها برای حملهی به جمهوری اسلامی استدلال دارند. به نظر من استدلالشان از دیدگاه آنها استدلال تامی است. در یک نقطه‌ی بسیار حساس جهان از لحاظ جغرافیایی، یعنی این نقطه‌ی خاورمیانه، خلیج فارس، دریای سرخ، شمال آفریقا، بخشی از مدیترانه - این حوزه‌ی عظیمی است دیگر - مجموعه‌ی امت اسلامی واقع شده. الان شما ببینید از این پنج تا، شش تا گذرگاه آبی حساس حیاتی که در دنیا وجود دارد، سه تایش توی این منطقه است؛ تنگه‌ی هرمز است، کانال سوئز است، باب‌المندب است. اینها گذرگاههای مهمی است که تجارت جهانی متوقف به اینهاست. شما نقشه‌ی جهان را بردارید جلوی رویتان نگاه کنید، خواهید دید که این چند تا مرکز چقدر برای ارتباط تجاری و ارتباط اقتصادی دنیا مهم است. بنابراین، این منطقه، منطقه‌ی حساسی است. حالا در این منطقه‌ی بسیار حساس، یک قدرتی دارد قد میکشد و روزبه‌روز خودش را بیشتر نشان میدهد. این قدرت با همه‌ی خواسته‌های استکباری و دستگاههای کمپانی‌ها و شبکه‌های عظیم اقتصادی مفسد فی‌الارض مخالف است؛ با نظام سلطه مخالف است، با سلطه‌گری مخالف است، با ظلم مخالف است؛ خوب، این خیلی برای دستگاه استکبار مهم است. دستگاه استکبار فقط ایالات متحده‌ی آمریکا نیست، یا فلان رئیس جمهور و فلان دولت آمریکا یا فلان کشور اروپایی نیست؛ دستگاه استکبار یک شبکه‌ی عظیم‌تری است که شامل اینهاست؛ شبکه‌ی صهیونیستی هست، شبکه‌ی تجار اساسی بین‌المللی هست، مراکز پولی عظیم دنیا هست؛ اینها هستند که مسائل سیاسی دنیا را دارند طراحی میکنند؛ دولتها را اینها می‌آورند، اینها می‌برند. این مجموعه که توی دولت ایالات متحده هست، دولتهای اروپایی هستند، خیلی از این نفتخوارهای ثروتمند منطقه‌ی خودمان هستند، با یک چنین قدرت رو به رشد رو به اعتلای در حال فدکنشی بشدت مخالفند؛ بنابراین هرچه بتوانند، در مقابله‌ی او کار میکنند. توی این سی سال هم بیکار نمانند، هرچه بگذرد هم باز بیکار نمانند؛ مگر آن وقتی که شماها همت کنید؛ شما جوانها کشور را از لحاظ علمی، از لحاظ اقتصادی، از لحاظ امنیتی به نقطه‌ای برسانید که امکان آسیب پذیری‌اش نزدیک به صفر باشد؛ آن وقت کنار میکشند و توطئه‌ها تمام خواهد شد. اینی که من توی این چند سال به دانشگاهها مرتب راجع به مسائل علم و تحقیق و پژوهش و نوآوری و جنبش نرم‌افزاری و ارتباط صنعت و دانشگاه و اینها این همه تأکید کردم، برای خاطر این است که یک رکن امنیت بلندمدت کشور و ملتتان علم است.

ابلاغ سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه 1387/10/21

ارتباط مؤثر بین دانشگاهها و مراکز پژوهشی با صنعت و بخشهای مربوط جامعه.

بیانات در دیدار نخبگان جوان دانشگاهی 1387/06/05

یکی از ضعفها ناهماهنگی‌هاست؛ در بخشهای مرتبط با دانش و علم و فناوری، بایستی هماهنگی کامل بوجود بیاید. ما مسئلهی ارتباط صنعت و دانشگاه را مطرح کردیم - که خوب، الحمدلله در این زمینه دارد کار میشود و بیشتر هم کار خواهد شد؛ حالا مسئولین مطالبی هم دربارهی ارتباط نخبگان با مراکز تحقیقاتی یا با صنایع و امثال اینها، با ما در میان گذاشتند که مژده‌بخش است و ان‌شاءالله در وقت خودش به شما گفته خواهد شد و اطلاع خواهند داد - لیکن هماهنگی بین خود مراکز علمی خیلی لازم است؛ یعنی دو وزارت علوم و بهداشت با همین معاونت علمی و فناوری رئیس‌جمهور و بنیاد نخبگان و سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی و هر بخشی از بخشها که در این زمینه‌ها همکاری میکنند، یک ارتباط و همکاری و هم‌افزایی دائم لازم است که مبادا اینها کار هم را خنثی بکنند یا حلقه‌های مفقوده و خلأهایی در این زمینه - از قبیل همین که یک خانمی راجع به مشکل جوانهای خوارزمی بیان کردند - بوجود بیاید.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاههای استان خراسان در دانشگاه فردوسی 1386/02/25

یک مسأله هم در مورد رشد دادن به دانشجویها - که اشاره کردم - کارهایی است که به عهده‌ی اساتید و به عهده‌ی مدیریت‌هاست؛ اینجا مخاطب فقط اساتید نیستند؛ مدیریت‌ها هم هستند. این کارها را واقعاً در برنامه بگذارید؛ مثل کارگاههای آموزشی؛ مثل اردوهای علمی؛ مثل جایزه به نوآورها؛ مثل مطالبه‌ی دستگاه صنعت از محقق

جوانی که در دانشگاه دارد یک کاری را انجام می‌دهد، یعنی ارتباط دانشگاه و صنعت که این هم جزو شعارهای حتمی و قطعی‌ای بوده است که بنده از سه، چهار سال قبل از این مطرح کردم. خوشبختانه در این دولت، معاونت مخصوصی به نام «معاونت علمی» برای کارهای علمی بوجود آمد که این جزو برکات این دولت است و اتفاقاً یکی از همشهریان خود شما در این معاونت مشغول کار است. به نظر من این معاونت، معاونت مبارکی است و کارهای بسیار مهم و خوبی را می‌تواند انجام بدهد. با کمک این معاونت، آقایان دو وزیر - هم در شورای عالی انقلاب فرهنگی، هم در دولت - مطالبه کنند، تا مدیران بتوانند وسایل را برای این معنا فراهم بکنند.

بیانات در دیدار جمعی از دانشجویان استان کرمان 1384/02/19

دیروز در محوطه‌ی مس سرچشمه نمایشگاه کوچکی فراهم کرده بودند تا بنده محصول کارهای تحقیقاتی عالی اینها را ببینم. گفتم اینها را به کمک چه نهادی تهیه کرده‌اید؟ گفتند به کمک دانشگاه. این دختر خانم عزیز به ارتباط صنعت و دانشگاه اشاره کرد؛ این از شعارهایی است که بنده چند سال است دارم دنبال می‌کنم و بحمدالله تا حدود زیادی هم تحقق پیدا کرده است. گفتم کدام دانشگاه؟ روی میز، پایان‌نامه‌های تحصیلی کارشناسی ارشد و به‌نظرم دکتری را چیده بودند که درباره‌ی همین موضوعات تدوین شده بود و از دانشجویان دانشگاه تهران، صنعتی شریف، شهید باهنر کرمان و دیگر دانشگاه‌های کشور استفاده کرده بودند.

بیانات در دیدار جمعی از مهندسان 1383/12/05

البته تحقیقات لازم است، بودجه‌ی اختصاصی لازم است، فضای تشویق و میدان دادن به کار لازم است، اتصال دانشگاه با صنعت لازم است؛ همه‌ی اینها جزو لوازم کار است. البته مسؤولیت به عهده‌ی ماهاست، به عهده‌ی مسؤولان است، به عهده‌ی دولت است؛ در این تردیدی نیست. در چند سال اخیر، فضا هم خوشبختانه با تکرار و اصرار بحمدالله در محیط دولت به‌وجود آمده است؛ می‌خواهند این کارها انجام بگیرد و بحمدالله کارهایی هم شده؛ لیکن آن‌که عنصر اصلی و میداندار اصلی و پهلوان اصلی این میدان است، شما هستید؛ آن نیروی انسانی علاقه‌مند به کار است که مثل گیاهی که در دل صخره‌های سخت هم راه خودش را باز می‌کند، بیرون می‌آید و می‌بالد.

بیانات در دیدار جمعی از رؤسای دانشگاه‌ها 1383/10/17

مسئله‌ی رابطه‌ی دانشگاه و صنعت را هم که گفتند، مهم است و بنده هم باز روی آن تأکید می‌کنم. خبر دارم که کارهای خوبی شده، اما بیش از این باید دنبال کرد.

بیانات در دیدار جمعی از نخبگان علمی 1383/07/05

البته من در مورد خاص نخبگان این‌جور به نظر می‌رسد که ما یک بنیاد نخبگان لازم داریم. من سالها پیش - قبل از دولت آقای خاتمی - به رئیس جمهور وقت گفتم دفتری درست کنید که به مسائل ارتباط دانشگاه با صنعت بپردازد. در یک نگاه وسیعتر، در واقع این می‌توانست دفتری باشد برای رسیدگی به مسائل گوناگون نخبگان: شنیدن حرفهایشان، حل کردن مشکلات ویژه‌شان، نگاه به پیشنهادهاشان در زمینه‌ی پیشرفت کار و اصلاً نگاه کلی به نخبه‌پروری در جامعه. بعد، در زمان دولت کنونی هم - دولت آقای خاتمی - به ایشان یکی، دو مرتبه گفتم، که کارهایی هم انجام داده‌اند؛ منتها کافی نیست. ما باید یک بنیاد درست کنیم که زیر نظر ریاست‌جمهوری باشد؛ چون بهترین جا آن‌جاست. الان شنیده‌ام که بعضی از دستگاهها کارهایی می‌خواهند بکنند، لکن هیچ‌جا برای این کار مناسبتر از دستگاه ریاست‌جمهوری نیست؛ حتی دستگاه وزارت هم برای این کار کافی نیست؛ چون این کار فراتر از کار یک وزارتخانه است.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیأت دولت 1383/06/04

موضوع دوم در اولویتها، این است که این کار به معنای این نیست که نهالهای تازه سر برآورده را فراموش کنید؛ نه. مثلاً فرض کنید به همین کار تحقیقات، کار تولید علم، ارتباط صنعت و علم و همین پارکها یا مراکز تحقیقاتی که کارهای جدید است و نهالهای تازه سر برآورده، و کاری هم نیست که تمام شدنی باشد، باید توجه کنید که استمرار پیدا کند، تا این درخت، تناور شود؛ به اینها هرچه می‌توانید، برسید. این، جزو بهترین چیزهایی است که از شما باقی خواهد ماند.

بیانات در دیدار جمعی از دانشجویان قزوین 1382/09/26

من می‌بینم خیلی از مفاهیمی که آرزو داشتیم در بین جوانان ترویج گردد و به عنوان «باور» شناخته شود، امروز از زبان خود آنها و با پشتوانه‌ی ایمان و شور جوانی‌شان بیان و در فضای فرهنگی و فکری جامعه پرتاب می‌شود و آن را پر می‌کند. شما جوانان و همچنین استادان و رؤسای محترم دانشگاهها از تولید علم، جنبش نرم‌افزاری، ارتباط دانشگاه و صنعت و امیدهای فراوانی که در مجموعه‌ی جامعه‌ی جوان متراکم کشور ما نهفته است سخن می‌گویید. اینها همان چیزهایی است که امیدها و آرزوهای بنده را تشکیل می‌داده و آن روزی که این مطالب را در دانشگاهها مطرح می‌کردم، خود من امیدوار بودم؛ لیکن بسیاری بودند که می‌گفتند طرح این مسائل چطور می‌تواند مفید باشد؟!

بیانات در جلسه پرسش و پاسخ دانشجویان دانشگاه شهید بهشتی 1382/02/22

با توجه به نیاز مبرم صنایع به فناوری روز و رفع نیازهای کشور در زمینه‌های مختلف، متأسفانه هنوز شاهدیم ارتباط سازمان‌یافته‌ی میان صنعت و دانشگاه برقرار نشده است. برقراری نظام صحیح میان صنعت و دانشگاه، علاوه بر حل معضل بیکاری و ایجاد اشتغال، باعث صرفه‌جویی ارزی و استقلال صنعتی خواهد شد. امیدواریم با پیگیری دلسوزانه‌ی شما، این بخش از مشکلات کشور حل شود.

- بله، جواب بنده این است که این موضوع درست است.

بیانات در دیدار جمعی از اساتید دانشگاه‌ها 1381/08/22

مطالبی که فرمودید، این باور را در بنده تقویت می‌کند که ارتباط دستگاههای دولتی با مراکز دانشگاهی یک ضرورت است. باید این ارتباط را به صورت سازمانی، با ساز و کار مشخص، برقرار کرد.

البته بنده بیشتر تأکیدم در گذشته مربوط به بخش صنعت و فناوری بوده است؛ به بخشهای دولتی توصیه می‌کردم که با دانشگاه ارتباطشان را تقویت کنند، لکن می‌توان گفت که در همه‌ی بخشها این ارتباط باید تقویت شود.

اگر دستگاههای مدیریتی کشور بتوانند ارتباط سازمان‌یافته‌ی با دانشگاه در زمینه‌های سیاسی و مسائل فرهنگی و تربیتی و همچنین ارتباط حوزه و دانشگاه پیدا کنند، بدون شک حضور ذهنهای برجسته‌ی دانشگاهی در مجموعه‌ی تصمیم‌گیر و تصمیم‌ساز نظام می‌تواند تأثیرات بزرگی بگذارد. این باور من است، و این باور در این جلسه با بحثهایی که دوستان کردند، تقویت هم شد و جا دارد که تقویت هم بشود.

یکی از وزرای محترمی که سروکارشان با مسائل صنعت است، راجع به مسئله‌ی با بنده صحبت می‌کردند که می‌خواهیم فلان کار را بکنیم. من گفتم شما به دانشگاه امیرکبیر که به مرکز دولت هم خیلی نزدیک است، بروید - بنده به این دانشگاه رفته‌ام و کارگاه صنعتی و محصولات کاری‌شان را دیده‌ام - و ببینید چقدر می‌توانید مشکلاتان را حل کنید. این دوست مسؤول ما کاملاً به دلشان نشست و رفتند این کار را - به گمان زیاد آن‌طور که به ذهنم می‌آید - دنبال کردند و به نظرم به نتایجی هم رسیدند یا در آینده‌ی نه چندان دور خواهند رسید. اگر مسؤولان، راه دانشگاه را پیدا کنند و با مراکز علم و تحقیق انس بگیرند، بدون شک کار این مراکز روان خواهد شد و کار مراکز علمی و تحقیقی هم پیش خواهد رفت. امیدواریم ان‌شاءالله هرچه پیش می‌رویم، به این هدفها نزدیک شویم.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهوری و اعضای هیأت دولت 1380/06/05

دومین نکته‌ای که به ایشان عرض کردم، مسئله‌ی نوسازی صنعت کشور بود. الان صنعت ما فرسوده است - ضمناً این نکته قابل توجه آقای ستاری‌فر و آقای جهانگیری است - واقعاً نوسازی صنعت کشور را جدی بگیرید. کاری کنید که بعد از چهار سال بتوانید بگویید ما صنعت کشور را این مقدار از فرسودگی نجات دادیم. این هم از آن کارهای بسیار مهم و ماندگار است. هر رئیس‌جمهوری، هر وزیری و هر مدیری بعد از شما سر کار بیاید، سپاسگزار شما خواهد بود؛ چون شما برای او و کشور کار کرده‌اید.

سومین نکته‌ای که گفتم، وصل کردن دانشگاه و صنعت کشور به یکدیگر بود؛ که این کار جز در دفتر رئیس جمهوری، در جای دیگر امکانپذیر نیست و من خواهش می‌کنم که این کار را هر چه زودتر انجام دهید. البته وزارت علوم و وزارت صنایع، هر کدام نقش خود را خواهند داشت؛ اما این اتصال باید در دفتر رئیس جمهوری و زیر نظر شخص ایشان باشد. باید یک نفر مورد اعتماد و آشنای با علم و صنعت - که ایشان مرحوم دکتر ابتکار را برای این کار در نظر گرفته بودند، که نشد - به دفتر رئیس جمهور بیاید و دانشگاه را به صنعت کشور وصل کند. این کار، هم صنعت کشور را جهش خواهد داد، هم سدی را که جلو جوی آب علم کشور را گرفته - آزمایشگاه ندارند، کارگاه ندارند - یکباره برخواهد داشت و حرکت عظیمی به وجود خواهد آمد. هر دو طرف تشنه‌اند. در نهایت، کمک مالی هم به صنعت کشور می‌شود.

بیانات در دیدار جمعی از مردم گیلان 1380/02/11

مملکت ما را هم از لحاظ علمی و هم از لحاظ وضع زندگی مردم، دهها سال عقب نگه داشته بودند. با همه‌ی اینها، بیداری و نشاط و سرزندگی ناشی از انقلاب اسلامی و امید که همین ایمان اسلامی به تک‌تک دل‌های مردم داد، در کشور تحول ایجاد کرده است. کسانی که اوضاع دانشگاه و صنعت و مسائل علمی و تجربی کشور و اوضاع زندگی مردم را، آن روز و امروز، مشاهده و با هم مقایسه می‌کنند، درمی‌یابند که انقلاب به برکت ایمان اسلامی و به برکت استفاده از حضور مردم در صحنه، توانسته است زندگی را در کشور ما با تحول همراه کند. ما از قافله‌ی زندگی، فرسنگها عقب افتاده بودیم؛ دور از همه‌ی پیشرفتهای زندگی بودیم؛ فقط قشر مرفه‌ی استفاده‌کننده و مصرف‌کننده‌ی محصولات خارجی بودند؛ اما آنچه که به برکت انقلاب ایجاد شده، کشور را در جاده‌ی ترقی و تعالی انداخته؛ راه تحول را باز کرده؛ دل‌ها را امیدوار کرده و پایه‌های علمی و فکری را مستحکم کرده است؛ اما اینها کافی نیست.

بیانات در اجتماع بزرگ زائران و مجاوران حضرت رضا(ع) 1379/01/06

در ایران قبل از انقلاب، نه فقط از لحاظ اقتصاد زمان پهلوی، بلکه از لحاظ حتی پایه‌های اقتصادی - که تا سالها بعد هم اثرش باقی ماند - بزرگترین خیانت را رژیم پهلوی به اقتصاد ایران کرده است! ایران را به انبار کالاهای وارداتی کم ارزش و بی‌فایده‌ی غربی تبدیل کردند؛ ابزارهای بنجل و چیزهای زیادی و غیرلازم را با پولهای کلان خریدند؛ کشاورزی این کشور را که یک روز به کلی خودکفا بود، به کلی نابود کردند؛ به طوری که بعد از گذشت سالها هنوز هم که هنوز است، کشاورزی ما به حال اول برگشته است، چون سیل مهاجرتهایی که با تشویق آنها به سمت شهرها به راه افتاد، چیزی نبود که به آسانی بشود جلوش را گرفت. ملت را از لحاظ کشاورزی، وابسته‌ی بیگانه کردند. آن روز گندم ایران را از آمریکا می‌خریدند؛ سیلوی گندم را هم شورویها می‌ساختند! یعنی هم از لحاظ گندم، هم از لحاظ جای نگهداری گندم، وابسته بودند. آن روز روستاها را تخریب کردند. صنعت کشور را - که وقت پیشرفت آن بود - متوقف نگه داشتند. آن پیشرفتی که باید در صنعت پیش می‌آمد، برای این‌که بتواند جلو واردات را بگیرد، ایجاد نشد. جلو صنعت فعال در این کشور گرفته شد و آن صنعتی ترویج شد که وابستگی‌اش به خارج، به قدر کالاهای تولید شده - یا حتی بیشتر بود. علم را متوقف کردند. آن همه دم از دانشگاه و دانشجو زدند، اما عملاً دانشگاه‌های کشور از کمترین فعالیت علمی برخوردار بودند! هرکس مغز فعال و استعداد درخشانی بود، اگر می‌خواست کار کند، اگر در داخل کشور سرکوبش نمی‌کردند، مجبور بود بیرون کار کند؛ این‌جا نمی‌شد. کمپانیهای خارجی را بر بیشترین منابع اقتصادی کشور مسلط کردند و بیشترین ذخایر نفتی را به صورت رایگان از دست دادند.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه 1374/11/20

دانشگاه، جریان روشنفکری، مجله و روزنامه، مجلس و دولت، همه صوری بودند. فقط جریان دین که جریانی عمومی و مردمی بود، حقیقی بود، که به آن هم با نظر بغض و نفرت نگاه می‌شد. البته یک جریان کمرنگتر و بسیار کوچکتر، به صورت وطن‌پرستی و میهن‌دوستی هم در گوشه و کنار وجود داشت. چنین وضعی برای این ملت درست کرده بودند. شما آمدید همه چیز را پایه‌گذاری اساسی کردید. امروز در این مملکت علم رشد می‌کند، صنعت رشد می‌کند، دانشگاه رشد می‌کند، شخصیت انسانها رشد می‌کند، افکار رشد می‌کند، آزادی - به معنای حقیقی کلمه - رشد می‌کند، تحصیلات رشد می‌کند. حرکت این ملت، آرام آرام، به جایی می‌رسد که جایگاه خود را در دنیا پیدا کند. دبروز کسی در دنیا به ملت ایران اعتنا نمی‌کرد. آنهایی که این‌جا می‌آمدند، از خود این ملت حق توحش می‌گرفتند! شما امروز یک ملت و دارای یک رأی مهمید. در هر قضیه‌ی مهم دنیا که ملت ایران با آن جدا مخالف باشد، آن قضیه پیش نمی‌رود. امروز این ملت و این نظام و این حکومت و این کشور بزرگ، بحمدالله در دنیا چنین وضعی دارند. جلوه‌ی ملت ایران چشمها را بتدریج متوجه به خود می‌کند. شما این را به دست آورده‌اید. حال بگذار دشمن تحقیر کند و هرچه می‌خواهد بگوید.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران و معلمان 1372/02/15

یکی از شرایطی است که اگر محقق شود، ما به استقلال اقتصادی می‌رسیم. چرا ما باید بنشینیم که دیگری در اروپا، یا در یک گوشه‌ی دیگر دنیا تحقیقی بکند و ما از او یاد بگیریم؟! مگر ما کمتر از آنها هستیم؟! مگر ما کمتر می‌فهمیم؟! پس باید تحقیقات کنند، ابتکار کنند، تولید را جلو ببرند، صنعت را جلو ببرند، تولید را از لحاظ کیفیت و کمیت بالا ببرند. این هم یک شرط؛ ابتکار داشتن و نوآوری.

بیانات در دیدار وزیر و مسئولان وزارت فرهنگ و آموزش عالی و جند تن از رؤسای دانشگاهها 1369/10/04

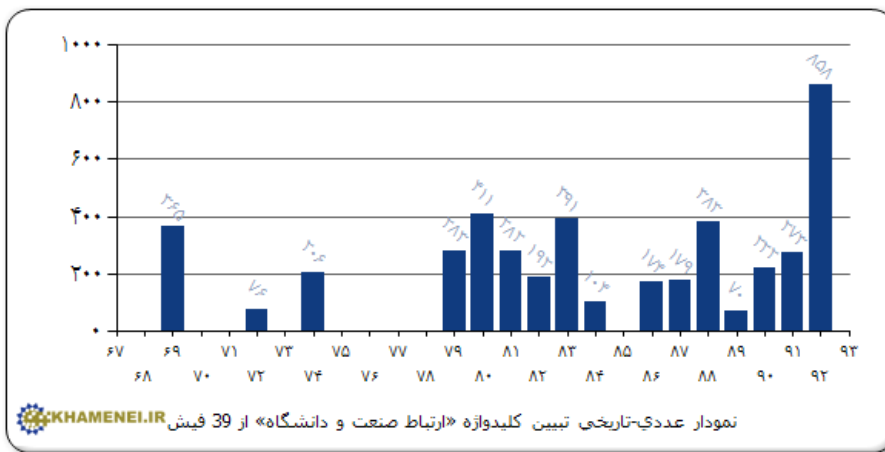
چند سال پیش، قبل از مسؤولیت آقای افتخار حسینی در دانشگاه تربیت مدرس، برای بازدید به آنجا رفته بودم. در آنجا به من شکایت کردند که ما برای خرید کتاب، هشتاد هزار دلار پول می‌خواهیم؛ ولی نداریم. من واقعاً تا آن ته دلم سوخت. البته هیچ امکانی هم نداشتم که به آنان بدهم؛ یعنی بودجه و پول و امکانات که در دست من نبود. آدم با دولت، با نخست وزیر، با هر کس که می‌توانستم، صحبت کردم و بارها آن را تکرار نمودم. هنگامی که صحبت ارز و پول و بعضی از بذل و بخششها می‌شد، من آن را به یاد می‌آوردم و می‌گفتم وقتی که این‌طور نیازها وجود داشته باشد، سزاوار نیست که موارد غیر اولویت‌دار را بر اینها ترجیح بدهیم؛ علاوه بر این‌که حالا نیازها وسیعتر شده و بالاتر هم رفته است. همان‌طور که گفتم، تا آنجا که بتوانم، کمک می‌کنم و به مجلس هم می‌گویم. چنانچه خودم پول می‌داشتم، شما بدانید اندکی تردید نمی‌کردم که در این راههای خوب مصرف بکنم؛ منتها شماها می‌دانید که پولی در اختیارم نیست که جواب این چیزها را بدهد. گفت:

به زمین برد فرو خجالت درویشانم

بی‌زری کرد به من آنچه به قانون زر کرد

قارون به خاطر داشتن، زیر زمین رفت؛ اما در حقیقت ما از نداری! علی‌ای‌حال، شماها وضع مملکت را می‌دانید. آقای دکتر معین، آقای رهامی و بعضی از آقایانی که قبلاً در مجلس و در دستگاههای تصمیم‌گیری بوده‌اند، می‌دانند که وضع کشور چگونه است. البته الان نسبت به گذشته، خیلی بهتر شده است. اگر شما الان را نسبت به سالهای 64، 65 و 66 - این سالهایی که واقعاً سالهای تنگدستی کشور بود - مقایسه کنید، می‌بینید که حالا یک ذره بهتر شده است. البته شما هم راست می‌گویید و من هم قبول دارم که نگاه به آموزش عالی به عنوان یک نقطه‌ی سرمایه‌گذاری درازمدت، نگاهی جدی نیست.

ما اگر علم و عالم نداشته باشیم، صنعت هم نداریم. حالا به فرض این حوض را با آب دستی هم پر کردیم، اما بالاخره این آب از کجا خواهد جوشید؟ چیزهای نقد، غالباً جلوی چشم برنامه‌ریزان کشور را می‌گیرد. شاید آنها هم تقصیری ندارند؛ به خاطر این‌که نیازهای نقدی واقعاً خیلی هم حجیم و مهم است. درعین‌حال، بایستی این دید را هم داشته باشند.

مقالات مرتبط

ارتباط دانشگاه و صنعت نویسنده : حمیدرضا آراسته